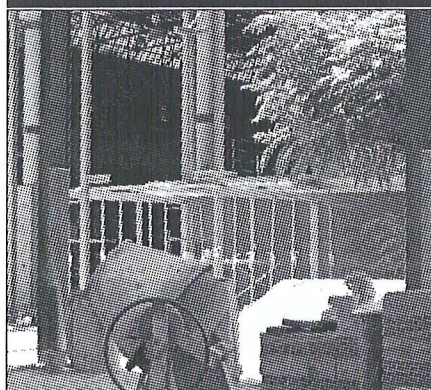

ENTREVISTA: La Veu conversa amb el nou secretari comarcal del Bloc, Joanma Ferrer

Clàssica de natació Peníscola-Benicarló
La millor participació de la història

Pavelló poliesportiu
Qui el pagarà?

El Benicarló FS fitxa el jugador Fernando 'Nano' Modrego

444

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2 EDITORIAL

Bloc i PSOE, el sainet en que s'han convertit les històries d'amor i odi entre el PSOE i el BLOC

3 EL TEMA

Les executives de País del PSOE i Nacional del Bloc volen una moció de censura que aparti els conservadors del poder de Benicarló

6 SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

7 SEGURETAT LABORAL

Aidima celebra unes jornades de seguretat just en la setmana en que un treballador cau des de sis metres d'altura

15 CARTA

L'AMPA de l'Escola Magdala defensa en una carta als mitjans, l'actuació de la direcció davant les crítiques emeses per un pare

Històries de desencontre

Ben be val aquesta rima de Gustavo Adolfo Bécquer per escenificar els encontres i desencontres, el mirar cap un altre lloc mentre l'altre s'ofereix i els moviments entre bambolines, entre el PSOE i el BLOC benicarlandos.

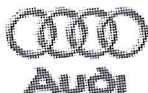
**“Nuestra pasión fue un trágico sainete,
en cuya absurda fábula
lo cómico y lo grave confundidos
risas y llanto arrancan.
Però fué lo peor de aquella historia,
que al fin de la jornada
a ella tocaron lágrimas i risas,
y a mí sólo las lágrimas.”**

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: torradeta i amb un bon rajolí d'oli d'oliva verge, per a que estiga ben gustosa, per a la nostra estimada Noemí. Ens deixa per un altre. Nosaltres com no som gelosos, li desitgem que li vaja bé en aquesta nova etapa. Encara que si algun dia vol tornar, "sempre li quedarà París". Adeu.

PANISSOLA: rasposa i enganxosa per a Marcos Marzal, regidor d'esports, On està la publicitat de les escoles esportives? Algú no se'n va recordar, (o no se va fer?) de repartir fullets publicitaris a l'entrada dels col·legis. Conseqüència, no s'ha enterat molta gent i, per tant, les inscripcions han baixat més d'un 50%. Així se promou l'esport base des de l'ajuntament. Uns tant i altres tan poc.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Moció de censura per a després de l'estiu?

El Bloc de Benicarló ni descarta ni dona per probable una moció de censura conjunta amb el PSOE que acabi amb l'actual equip de govern integrat pel partit Popular. No obstant, assegura la secretària de l'Agrupació local, Maria Josep Arayo, que "una cosa són les simpaties que a València despertí un pacte entre el PSOE i el Bloc i una altra molt diferent el que es decideixi a Benicarló respecte a aquest tema". Arayo es manifestava en aquests termes després que la secretària d'organització del Bloc a la Comunitat Valenciana, Pepa Chesa, assegurés dimecres en relació amb els pactes amb el PSOE que el cas de Benicarló és un dels temes que estan "pendents".

Chesa manifestava això després que s'hagués produït una reunió de grups municipal i secretaris locals del Bloc de les poblacions on hi ha un pacte amb el PSOE per fer valoracions. Un balanç dolent que, segons asseguren, serà motiu de reunions degut a l'incompliment d'acords entre partits. No obstant, mentre feia balanços negatius en relació als pactes, també assenyalava que en poblacions com Benicarló "encara hi ha temes pendents per solucionar" i lamentava que el PSOE "pareix que preferisca mirar a un altre costat, esperant que el temps ho solucione, en contes de dialogar", actitud que en la seua opinió no és suficient.

Segons Arayo, a València sempre han estat coneixedors de la situació i els acords als que pogués arribar a el Bloc amb la resta de partits com va ser el cas del PP o com pogués ser ara amb el PSOE, encara que en tot moment ha estat l'agrupació local la que ha tingut l'última paraula.

D'altra banda, la secretària local, desmenteix que s'hagin celebrat reunions amb el PSOE amb l'objectiu d'abordar aquest tema, encara que reconeixia que les relacions amb aquesta formació han millorat, que hi ha hagut una aproximació i que, fins i tot, les converses s'han incrementat a conseqüència de la situació política actual a l'Ajuntament de Benicarló.

Canviaran de posició, al Ple, els regidors després de l'estiu

Mentre nacionalistes ni diuen, ni deixen de dir, els socialistes, asseguren que tot i que del tema se n'ha parlat alguna vegada, mai s'ha tingut una conversa seriosa per deixar les coses clares i en paraules del portaveu d'aquest grup municipal, Enric Escuder, "el tema està molt verd".

Segons Escuder, a hores d'ara, no es pot descartar res, encara que de moment, "la veritat" assegura, "és que no hi ha res". "No existeix cap proposta tancada ni possibilitat de portar-la a terme" de moment. Malgrat tot, remarca que és l'agrupació local la que hauria de decidir al respecte i sempre comptant amb el beneplàcit de València ja que "els pactes entre formacions s'han de consultar al partit tal i com estableixen els estatuts".

Al igual que el Bloc, Escuder no amaga que les bones relacions amb els nacionalistes són una realitat, encara que subratlla que recolzar una moció com la del geriàtric no és ni bon tros el mateix que presentar una moció de censura conjuntament. Tot i així, el que tots dos reconeixen és que la negociació dels pressupostos serà àrdua i cap dels dos s'atreveix a descartar fermament que un pacte entre Bloc i PSOE no es produirà en eixe moment. De fet, Escuder ja comentava que amb els pressupostos el PP tindrà una "assignatura forta" perquè haurà de "pactar i aten-

dre les reivindicacions dels grups de l'oposició".

A tot això, des del Partit Popular les sospites no es queden curtes. Els conservadors ja es temien una moció per al passat mes de juny, no obstant, l'espera s'ha vist allargada inesperadament. Així que ara les sospites d'un possible pacte entre PSOE i Bloc apunten a la tornada de l'estiu.

El cert es que mentre el festeig entre el Bloc i el PSOE té cada dia més pinta de formalitat, el deteriorament de la relació entre aquestes dos forces i el Partit Popular es tota una evidència. Els nacionalistes catalogaven de mentider dimecres passat el PP. Segons explicava el portaveu del Bloc, José Luis Guzmán, el document que va utilitzar el primer tinent d'alcalde, Marcelino Domingo, criticant l'actitud de l'oposició en relació amb les obres del pavelló polisportiu no és una acta de la junta de portaveus sinó més aviat un resum del que allí es va comentar. En aquest sentit, Guzmán lamentava que s'hagués utilitzat aquest document que "ningú sap qui ha redactat" i que tampoc està signat pels assistents per a justificar el procediment seguit per l'equip de govern. Asseguren que el respallter es basava en el compliment de certs requisits com és el cas de respectar la legalitat en tot moment.

De xafardeig

La guillotina

text ROBESPIERRE

L'altre dia, anava passejant per l'avinguda Marqués de Benicarló i, en veure una carpa gran damunt la vorera de la platja del Morrongo, em vaig arrimar a veure què estaven fent. Els preparatius de la travessia Peníscola-Benicarló,

Preguntant perquè tant d'enrenou, em van comentar que enguany venia el David Meca, "eixe que ha estat campió del món de llarga distància" em digueren. Doncs vet ací que, vaig pensar, "em quedaré a xafardejar una mica i de passada veurem al Meca eixe". Just siga dit, va pagar la pena. El que vaig veure i escoltar, bé va valdre la solana que vaig haver d'aguantar. Això sí, amb una orxateta a la mà.

Començarem per l'arribada de l'alcalde de Peníscola, Martínez. Va ser espectacular, per no dir pintoresca. Va arribar una barqueta, o una llanxa d'eixes de goma, o no sé el que era, en això de la mar estic una mica peix, i el van amollar a l'entrada dels suros que marcaven l'arribada dels nedadors. Ell, com un Meca més, va nedar els 10 metres que el separaven de la platja i va quedar com el gran esportista, que suposo, deu ser.

Després va quedar-se per allí petant la xerradeta amb el seu company de partit i regidor d'esports de Benicarló, Marcos Marzal.

Però el més divertit va vindre una mica més tard, quan va arribar Meca. De sobte, imagino que devia estar a l'aguait, controlant la situació, només va veure Meca xafar la sorra sota la pancarta del Club Natació Benicarló, fuig com un llamp del costat del regidor benicarlando i, com un monet d'eixes de fira - compte, només faig el paral·lelisme sobre com s'arrangen els monets, no desqualifico -, se li repenja al coll, agafant-lo ben fort.

Òbviament, va sortir primer que ningú, fotografiat, filmat, etc., per totes les càmeres de la canallesca que havia per allí. Hauríeu d'haver vist la cara del regidor Marzal i la de Mundo, que estava pel darrera. Descol·locats i sense

saber reaccionar. Els havia guanyat per golejada. I això que estàvem a Benicarló. En fi, què li hem de fer, els polítics benicarlandos, babaus, però paganos.

Després de l'espectacle em vaig dedicar a ficar l'orella per ací i per allà mentre, com no, se'm recreava la vista amb algun que altre culet o pit dels que hi circulava. Però bé, això no era el que volia contar. La meua orella, ben parada, va escoltar algunes converses, de familiars de nedadors de la nostra primera ciutat veïna, situada més al nord, que donaven fe de "lo" bé que ho havien fet els membres del club organitzador.

Us faig cinc cèntims d'alguns d'aquests comentaris, "han ficat poques boies, mal col·locades, i damunt no es veuen"; un altre, "a l'entrada haurien de ficar dos boies grans i una pancarta de 10 metres perquè es veiés la meta"; "els piragüistes que acompanyaven els nedadors només anaven pel Meca eixe i pels de Benicarló. Amb ell hi havia quatre piragües i una embarcació, i als nostres, que n'eren bastants més, ens deixaven sols". Fins i tot, van haver alguns que van increpar els jutges, amb "indicacions" com, "jutge, a eixe l'heu de desqualificar, no ha entrat correctament, i ha avançat als nostres nedadors". I algun de prou amable del tipus: "tants anys organitzant açò i encara no s'aclarixen", que deixava palès que ells ho podien millorar molt més.

Vet ací, que els haurem de donar la raó, i a veure si l'any vinent són tant valents, diligents, hàbils, bons... i organitzen ells una cursa com aquesta. Potser una Vinaròs-Columbretes-Vinaròs. Però no vull donar idees, a veure si les copien.

En fi, encara així van intentar acaparar les fotos amb el Meca com si fossin ells el organitzadors. I això que no els va costar ni un euro. Cal reconèixer que saben aprofitar-se'n bé de les situacions, encara que no són capaços d'organitzar-ne cap.

Jo, per sí de cas, vull donar la meua enhorabona al Club Natació Benicarló. Ells sí que han demostrat saber fer, i estar. Alguns, tot i les crítiques injustes, encara ho han de demostrar.

XII Clàssica de natació Peníscola-Benicarló

Un any més, i en van dotze, se va celebrar aquesta prestigiosa travessia de 8.500metres, entre les poblacions de Peníscola i Benicarló, amb la participació de David Meca, campió mundial de llarga distància. Enguany es va superar el rècord d'inscripcions amb un total de 74 nadadors, dels quals 70 van prendre la sortida i 6 es van retirar. A les 9h del matí, amb una mar en calma i una temperatura de l'aigua de 20º, la prova va començar, sense cap incident, amb el suport de 13 embarcacions i 26 piragües,

tal com havia previst l'organització. L'arribada quasi dues hores més tard va quedar establida en el tres primers llocs, i els locals, de la següent manera:

Categoria Masculina

1r- David Meca Medina	1:49:52	Atletic. Barcelona
2n- Francisco Oficial Casado	1:53:55	Sirenas Catarroja
3r- Sergio Martorell Merino	1:54:53	Vinaròs
16é- Carlos Astor Capafons	2:08:12	CN Benicarló
30é- Miguel Piñana del Pino	2:22:31	CN Benicarló
32é- Roberto Martínez Sorando	2:22:31	CN Benicarló

Categoria Femenina

1a- Noemí López Medina	2:09:32	Vinaròs
2a- Laura Beas Nicolau	2:22:59	"Nados"
3a- Patricia Domingo Alguacil	2:43:34	Cast-Castelló

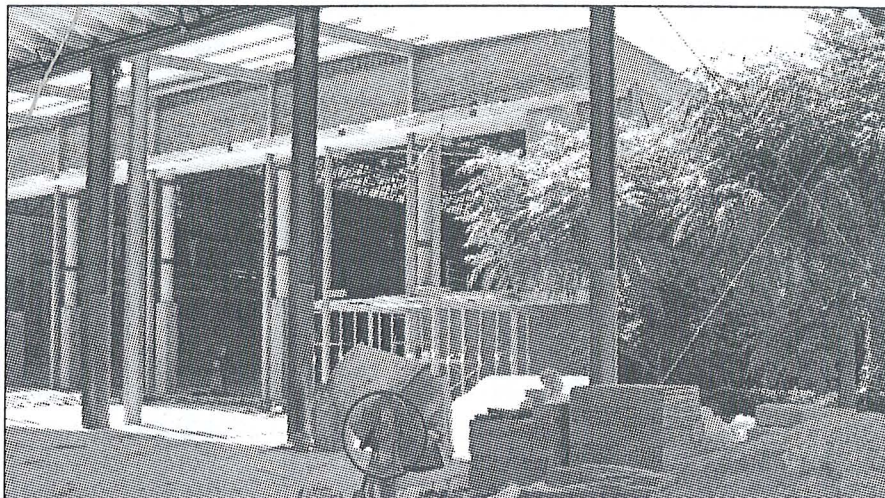
Obres al Pavelló Polisportiu, sense recursos

Les pagaran o les pagarem?

El Bloc denunciava aquesta setmana la falta de recursos econòmics per a portar a terme les obres de pavelló polisportiu. En aquest sentit, atribuïen a l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, irresponsabilitat al reiterar l'existència d'aportacions econòmiques per part de la Diputació i la Generalitat quan, en realitat, segons Juan Lores, no existeixen proves de tal compromís. Segons havia advertit Mundo, la subvenció de cadascun d'aquests organismes seria d'un 33,3% que se sumaria al 33,3% del consistori arribant a finalment una xifra total de 840.000 euros aproximadament. No obstant això, l'edil nacionalista remarca que "ni la Generalitat, ni la Diputació han concretat les aportacions fins el moment".

Davant aquesta situació, Lores adverteix de la possibilitat que es produeixi una paràlització de les obres per falta de cobrament per part de l'empresa constructora, en aquest cas, l'únic responsable seria l'alcalde ja que "ell va ser el que va ordenar l'inici dels treballs sense contar amb el diners o almenys, sense tenir el compromís per escrit de les quantitats de col·laboració de Diputació i Generalitat". Per tot això, el Bloc reclama al PP un document escrit que demostrï el compromís d'aquestes dues administracions de realitzar aportacions econòmiques al projecte.

Els nacionalistes recorden que la seva postura serà contrària mentre tant ja que, de moment, les obres manquen de projecte, de contractació, de tècnic supervisor, així com de consignació pressupostària. No obstant, Guzmán reconeixia que l'alcalde havia anunciat que aquesta mateixa setmana es podria aprovar el projecte i potser en el pròxim ple de la Diputació es donés llum verda a

l'aportació econòmica. D'altra banda, Lores subratllava que una bona gestió esportiva mereix una bona gestió administrativa. En aquest sentit, reclamava a Mundo que el pavelló estigui a punt per a l'inici de la lliga de manera que el Benicarló Futbol Sala no hagi de desplaçar-se a Castelló per a jugar.

Resposta

En resposta a aquestes crítiques, l'alcalde de la ciutat manifestava que les obres del Pavelló responen al compromís que en el seu moment va adquirir l'Ajuntament de Benicarló perquè el recinte fos apte per a disputar partits de futbol sala en divisió d'honor segons marquen els requisits aprovats per la Lliga Nacional de Futbol Sala. Uns aspectes que se centren en "la farmaciola, la sala de premsa, els accessos independents, les dimensions de la tribuna o la capacitat de les graderies, ja que ha de ser capaç d'acollir a 2.000 persones de públic". Segons explicava Mundo, acompanyat pel regidor d'esports Marcos Marzal i el primer tinent d'alcalde, Marcelino Domingo la denegació per part de la Federació de concedir un any de moratòria per a la realització de

les obres va ser la causa que l'Ajuntament decidís incidir les obres de forma urgent per a aconseguir que a la fi d'agost aquestes fossin una realitat.

Segons s'apunta des de l'equip de govern, l'única empresa que va garantir que el dia 27 d'agost estarien acabades les obres va ser INCOEX, pel que se li va adjudicar el projecte.

A més de desmentir que els treballs ascendissin a 840.000 euros, sinó a 590.000, Mundo va remarcar que l'empresa és conscient que encara queda aprovar el projecte d'obres i aconseguir després el finançament, i que en cap moment s'ha plantejat la possibilitat de paràlització de les obres ja que al principi existeix el "compromís de la Diputació de finançar el 50% de l'obra, sense perjudici que posteriorment s'iniciï un expedient on s'estableixi un finançament a tres parts entre Diputació, Generalitat i Ajuntament.

D'altra banda, recorden els populars que els dos grups de l'oposició van estar d'acord que s'iniciessin els tràmits pertinents per a aconseguir que les obres estiguessin acabades a la fi d'agost i es van comprometre a no utilitzar aquest procés políticament.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 443

text EL LECTOR

Aquesta setmana la cosa que més m'ha agradat ja es pot imaginar quina ha segut. Sense cap mena de dubte, la carta posant a caldo de gatet els cronistes futbolístics només és una prova, senyora Garcia, del concepte que tenim alguns de la secció futbolística de la revista que vosté dirigeix-o no. Jo no m'havia posat mai amb la seua forma d'escriure, senzillament perquè el contingut ja no m'agradava. Ara apareix una lectora i els diu les veritats, així que ja es poden ofendre, sentir-se ferits i anar-se'n cap a casa, a fer compte de tota la seua parentela i a dormir les gateres sense necessitat d'anar explicant-ho per ací. Espero que després de l'assenyada reflexió de la senyora Climent facen un pensament ben fet, tot i que dubto de la seua capacitat d'anàlisi i/o autocrítica. Amb tot, però, em sembla albirar entre línies una certa dosi de no sabria dir què, i que no acabo de veure clar. No sabria dir si realment aquesta carta va amb segones o terceres intencions i té més projecció d'allò que és la publicació que vosté, amb més o menys encert, mira de dirigir o no.

També m'ha agradat molt un article sobre Peter Gabriel, però m'he quedat amb el dubte si això és una nova secció o només es tracta d'una col·laboració esporàdica d'algun boig per la música. Només vull dir al respecte que m'agradaria que fora la primera opció, encara més si els músics que apareixen són del nivell de l'esmentat.

El comentari que apareix a la pàgina onze sobre el setantè aniversari de l'Albergue, em sembla que l'he llegit a un altre lloc. De veritat, però no me'n puc recordar per molt que he estat apretant la memòria. Això és una cosa que

no m'estranya, perquè ja fa algun temps que em passa amb algunes altres coses que han aparegut a la seua revista.

De la secció de San Abdón destaco el seu final, on ens parla del magnífic (maravilloso, que diria algun ex) actor Manuel Aleixandre, contraposant-lo amb els que anomena "graciosets" de la Paramount. La distància entre ells és tan abismal que potser l'autor ha fet curt.

També m'ha agradat molt la fotografia de la pàgina tretze, on podem veure els regidors Escuder i Sánchez en plena roda de premsa. Entre "nos gusta Europa" dues vegades, "merecemos una España mejor", cinc micròfons, dues gravadores, un telèfon mòbil i una bona escampada de papers damunt la taula; jo m'he fixat en una altra cosa. A la dreta de la imatge podem veure una macrocàmera filmant i, a la seua pantalleta, apareix la silueta de Sánchez. Al primer cop de vista, la imatge reproduïda a la pantalla em va semblar talment un encaputxat de l'estil d'eixos que Aznar, segons el que deien i el que a ell li interessava, feia cas o no. No sé si aquesta darrera frase s'entén. Ja començo a escriure com uns que no voldria tornar a nomenar més.

També m'alegro de la tornada del Mussol, que tan poques vegades deixa caure els seus atinats comentaris d'allò que veu des del cel. Se li podria demanar una mica més de constància.

Com sempre, Tolito ha encertat de ple amb això dels diners del futur nou auditori, teatre o com es vulga anomenar. De moment encara no sabem on anirà. Si el lloc escollit és la partida Povei, ho tenim clar, perquè eixos diners aniran a parar a un altre poble si tenen data de caducitat. En canvi, d'escoles anem sobrats. Fem un pedaç al col·legi Martínez

Ródenas i ens quedem més amples que llargs.

He deixat el comentari del tema de la setmana per al final per tal de canviar una mica i fer aquesta col·laboració una mica més caòtica que de costum. Les coses que passen al nostre poble amb l'assumpte del turisme són del tot normals. La superregidora Traver està empenyada a demostrar i escampar als quatre vents que som un poble turístic de debò, cosa que no es creu ni ella. Diuen que hi ha un patronat de turisme, però a ningú li consten reunions periòdiques. Tant de producte turístic, tant de repartir orxata i caputxetes per als fumadors i resulta que només hi ha una persona en tot el poble dedicada al turisme. La senyora Traver, quan diu allò de "l'oficina d'informació i turisme" es pensa que estem en l'època de Fraga Iribarne, de Palomares i del Spain is different. Informació turística, senyora meua, que no és el mateix.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

El SALT és genial. Puc entendre que el cognom "Castellano" el traduïska "Castellà". Però no entenc com a "Largo Caballero" el converteix en "Llarg Caballero" i no en "Llarg Cavaller".

laveu
debenicarló

Seguretat al treball

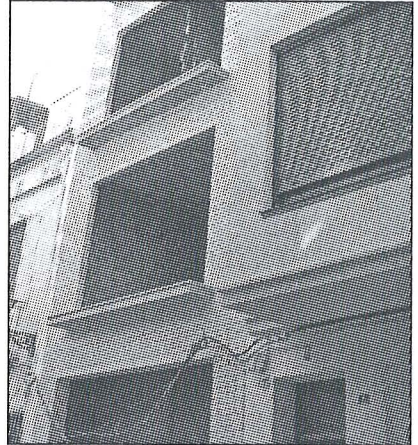
text NOEMÍ OMS

Aconsellar i guiar a l'empresari amb la finalitat de reduir els riscos laborals i la sinistralitat en el sector del moble era l'objectiu de la jornada que es va celebrar ara fa uns dies a les instal·lacions de l'Institut Tecnològic del Moble, Aidima. En la jornada participaven experts del sector, la Unió de Mútues, i empresaris del gremi en el Baix Maestrat. Segons explicava el coordinador del servei de prevenció de la unió de Mútues, Jorge García Bonet, l'objectiu és aconseguir que el teixit empresarial tingui un servei efectiu i pugui aplicar les normatives pertinents basades en la integració de la

prevenció, és a dir, que considerin la prevenció com part de la gestió diària de la factoria.

La implicació per part dels comandaments amb la finalitat d'arribar a una major eficàcia és un dels punts indispensables per a poder portar a terme un bon pla de prevenció. Un aspecte que se suma a la designació de responsabilitats i la formació del treballador. Així doncs, García remarcava la necessitat que cada empresa tingui "un tècnic que tuteli les activitats". D'altra banda un treballador de la construcció va resultar ferit greu dijous al caure d'un quart pis d'un edifici en construcció des de sis metres d'altura. L'incident es va produir al carrer

Sant Antoni. Per rescatar-lo es va requerir l'assistència de dos camions de bombers. El ferit està en coma a l'Hospital.

Quin compromís? Quina Comunitat?

Irreflexions

El passat cap de setmana va tindre lloc en Castelló de la Plana el X Congrés del PSPV-PSOE, amb el lema "El nostre compromís, la Comunitat (sic)". Es dona l'anècdota que el lloc escollit ha estat el polisportiu de la Universitat Jaume I.

Per què és important aquest congrés? Per què em de prestar-li atenció? En aquest congrés els socialistes valencians havien de fer tres coses: aprovar l'actuació fins ara de Joan Ignasi Pla com a secretari general (ho han fet, amb un 98% dels vots), triar un nou secretari general (han tornat a triar a Pla, amb el 82% de recolzament) i elaborar una nova Comissió Executiva que ha de dur endavant el partit fins al proper congrés (han aprovat aquesta nova direcció amb un 62% dels vots). Un recolzament minvant, però suficient. Pla i la seua nova comissió s'enfrontaran al PP en les properes eleccions autonòmiques i municipals, el 2007. I el PSPV-PSOE és, ara per ara, l'única formació política capaç de treure fora del govern als conservadors. Aquesta afirmació, que és ben certa, ve a confirmar la necessària articulació de forces polítiques progressistes i nacionalistes que puguen fer política en clau valenciana sense necessitar a cap dels dos partits estatals. Aquesta possibilitat ara per ara sembla impossible. El vot útil ens fa dependre totalment dels socialistes per treure'ns el PP del damunt i això ens porta a una polarització de l'escena política, parella a la de l'es-

cenari espanyol, que deixe fora del debat públic importants elements de la realitat valenciana. En aquest sentit, la millor situació possible que es podria donar de cara a les eleccions del 2007 seria la formació d'un bloc d'esquerreres (PSPV-EU-BLOC-ERP...), que recupere la Generalitat i les Corts per als valencians.

Dins del procés de debat intern, en aquest congrés s'han debatut tres ponències que han de ser el suport ideològic i de funcionament del partit de cara a les eleccions de 2007: Anàlisi polític, Projecte de País i Model de partit. La veritat no se a quines conclusions han arribat en referència a aquests temes, hi farà un seguiment. Però fixem-nos que parlen de Projecte de País. Es deuen referir a una cosa diferent de la "Comunitat" a la que es refereixen en el lema del congrés? O és la mateixa cosa i se li canvia el nom segons convinga? Decidiran, en la ponència de Model de partit, canviar-se el nom i dir-se PSCV? Evidentment, en açò van a remolc del PP al anomenar "Comunitat" - de veïns? - el País Valencià. Espavileu! Per que, com a conclusió, encara que el PSPV-PSOE té tots els números per a guanyar les properes eleccions autonòmiques, ens demostra continuament que encara no ha creat una alternativa al govern del PP. I si són un partit diferent del PP, han de ser capaços de crear una política diferent i alternativa.

Joan Raül Burriel

Joan Manel Ferrer: "nosaltres no som els roïns de la pel·licula"

Assegura que va optar a la secretaria comarcal del Bloc perquè així se li va demanar i que ho fa "molt gustosament". Joan Manel Ferrer pren el testimoni a Ximo Pitarch en el càrrec i es planteja com a repte més destacat aconseguir presentar llistes en més municipis de la comarca

Quin és l'estat de salut del Bloc actualment?

El Bloc està com sempre, es un partit minoritari, nacionalista i això pareix que aquí al País Valencià no siga el que la gent vol. Tot i així, amb el treball dels regidors i dels pobles, s'està demostrant que som diferents als altres partits perquè treballem molt i pel nostre poble. A més, no estem supeditats a partits grans i majoritaris i, per tant, crec que el treball es veurà i la gent anirà donant-se compte que el nacionalisme es treballar per la terra, pel país i pels teus ciutadans més propers.

Quina anàlisi fa d'aquesta formació a nivell comarcal?

No som un partit que tinga molts militants encara que des de les eleccions europees fins ara se n'han afegit molts. No obstant, és evident que la tasca que va fer Ximo Pitarch a nivell comarcal va permetre passar de pocs regidors a tindre representació en molts pobles, per exemple: Vilafranca, Peníscola, Alcalà i Vinaròs quan abans només estava Benicarló. Ara, l'objectiu que ens marquem es tindre llistes a més pobles. Per exemple, a Salsadella vam estar molt prop. Crec que podem fer vora 10 llistes més.

A nivell local, com veu al Bloc?

El Bloc s'ha consolidat amb 4- 5 regidors però crec que el podem millorar. El que està clar és que el PP té uns fidels que els dona igual que facen coses o no. El PSOE pareix que estiga de baixa a Benicarló i el Bloc té una gent que té il·lusió i possibilitats de veure canvis. Per tant, crec que si bé serà difícil tindre majoria absoluta si que està prou consolidat com per a estar en el govern o bé en l'oposició però en una oposició amb força.

És cert que a Benicarló, hi ha un Bloc nou i un Bloc vell?

No. Crec que hi ha uns militants nous que s'han afegit a

un projecte amb molta il·lusió i uns militants més antics que recolzen totalment el projecte que s'està fent. De fet, a les reunions, participen tant els de tota la vida com els nous, i això es bo perquè uns aporten la experiència i altres les projectes nous.

Està bloquejat el Bloc?

No, més ho estan el PSOE i el PP, on no hi ha idees noves. A Benicarló per exemple estan passant de les necessitats dels ciutadans quan amb el Bloc això no passaria, perquè quan tu tens un pressupost elevat com passa ací si no fas coses noves es perquè no tens il·lusió.

Amb sinceritat, hi ha desavinences amb els exregidors del Bloc ?

No

Creu que el pacte amb el PP podria afectar la situació del Bloc tant a nivell local com comarcal?

Pot ser més a nivell comarcal que local, donat que no ho hem sabut explicar a la gent de la comarca. A nivell local, pensàvem que era una opció, havia entrat gent nova al PP... però a esta gent l'alcalde se l'ha menjat i no els ha deixat fer res. Això ens ha fet deixar el govern municipal perquè no podem estar igual que sempre. Una persona decideix per tots i això no pot ser. Quan se governa en minoria s'ha de fer mots canvis impressions i consensos...

Faça un balanç del pacte

El vam fer amb molta il·lusió i el PP ens va decebre molt.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
BARBERÀ, PERE B
XAVIER BURRIEL, M
CARLES LLUCH,
LLUCH, JOSEP V. T
LOS COSTA
Fotografies/ LLU
FERRER I JUA

Està d'acord amb moltes crítiques que diuen que el Bloc ha perdut credibilitat?

No. El Bloc fa el que creu que ha de fer. No podem seguir donant suport a la mala gestió, a les irregularitats i a la lentitud total en l'administració. No podem defensar eixa manera de fer poble. Per tant, crec que no hem de penedir-nos de res. L'electorat és molta gent. De cada 21 persones 10 van votar el PP, 6 va votar el PSOE i 5 a nosaltres. Eixos 5 ho tenen claríssim, el que falta saber es si els altres el tenen també clar que nosaltres no som

els roïns de la pel·lícula i que ho són els que deixen de banda al ciutadà, prometent coses que després no compleixen.

La barrera del 5% impedeix 25 anys després que el Bloc accedisca a les Corts. Cal buscar noves fórmules?

Crec que els últims pactes que hem tingut amb altres formacions políti-

ques no ens han afavorit gens. De fet, quan surt Bloc-Verds, molta gent es tira enrere. A la Jana estic segur que haguérem tingut molts més vots sinó haguérem anat en coalició. No ens fan falta els Verds a nosaltres, ja ho som prou. Som suficientment ecologistes i creem en l'economia sostenible, no ens fa falta anar amb ningú més.

I que em diu de la Taula del Sénia, opina que realment està capitalitzada pel PSOE i afavoreix més Vinaròs que Benicarló?

Crec que no. De totes maneres la Taula del Sénia és un fòrum de debat on cada municipi aporta les seues idees. Hi ha coses importants com els accessos a dos administracions diferents. Crec que ha de tirar endavant els projectes de la nacional 340, els de l'alliberament de l'AP-7, els de gent d'Alcanar que no té perquè anar a Tortosa al metge quan té l'hospital de Vinaròs a 3 km, o els dels ciutadans de Sant Rafel del Riu que tenen el parc de bombers de Ulldecona a 3 minuts i no tenen perquè esperar 40 minuts a que els bombers de Benicarló arriben. La taula del Sénia ha de ser un fòrum de debat i de portar propostes a les administracions per tal de coordinar tots estos fets.

Caldria una taula benicarlanda per solucionar els problemes d'ací?

Crec que son dos coses diferents. La taula del Sénia es per coordinar dos administracions diferents, mentre que la benicarlanda sempre l'ha tirat endavant el Bloc, seria el desenvolupament de l'agenda 21 i participació ciutadana.

Què és més dur estar a l'oposició o a govern?

Al govern. El govern és molt dur perquè no mai contentes a tots, encara que si fas coses ahí se queden. Però si fas una oposició seria com la que s'ha fet i s'està fent a Benicarló pel Bloc, l'oposició també és molt dura perquè a banda de les dificultats en obtenir informació has de mirar les regidories per tal de descobrir si les coses se fan o no. Ací hi ha recursos per fer moltes coses que no se fan i això es difícil de vendre. Mentre que si estàs governant això resulta molt senzill.

Per a quan la moció de censura?

Això es una decisió del col·lectiu local i l'entrevista és al secretari comarcal, no?

Què en pensa de la Veu?

La Veu és una revista que té un paper important dins les publicacions locals perquè es una revista íntegrament en valencià i això el Bloc ho defensarà sempre. També, molta gent que participa són simpatitzants del Bloc. Alguna vegada crítics i d'altres menys. Això també es bo, perquè si d'alguna manera som del Bloc es perquè fins i tot la nostra gent puga dir el que pensa sense represàlies com en altres grups. Podem opinar diferent i tindre matisos. Ho podem dir i sortir a la foto. Per tant, és una revista que ha d'estar ahí i seguir fent el paper d'oposició al municipi fins i tot del propi Bloc.

Entrevista i foto: **Noemí Oms**

SANNA ANGLÉS, JOSEP AUSÀ, VICENT BORRÀS, NOEMÍ OMS, EL MUSSOL, RAMON PARÍS, OLGA AUS, TOLITO, JUAN CARLOS I EL SAMARUC, JISA GARCIA, VICENT AN CARLOS COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El dia de demà el fum tindrà preu (i 4)

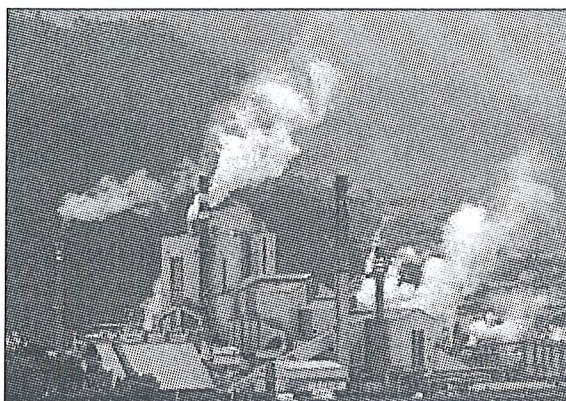
La Directiva 2003/87/CE de novembre de 2003, estableix un sistema de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle (GEH) a la Unió Europea (UE). La compra i venda de permisos per poder llençar a l'atmosfera CO2 i altres gasos, és un mètode enginyós per a reduir les emissions de GEH, els responsables del canvi climàtic. La UE, amb la ratificació del Protocol de Kioto (PK), es va comprometre a reduir en un 8% les emissions de 1990 al període 2008 - 2012.

Tots els membres de la UE devien presentar a la Comissió Europea (CE) un Pla Nacional d'Assignació d'Emissions (PNAE) abans de 31 de març de 2004. El govern popular no feu pràcticament res. Sis països no han lliurat a temps l'esborrany de PNAE -França, Portugal, Grècia, Itàlia i Espanya- i han sigut apercibuts per la CE. El govern socialista en funcions demanà un aplaçament que se li ha concedit fins l'1 d'agost. El 6 de juliol la CE rebé el PNAE i, des d'aleshores, ha quedat en exposició pública fins a finals de mes. Fou presentat als mitjans de comunicació pels ministres d'indústria i medi ambient. El 31 d'Octubre la CE es pronunciarà sobre els diversos plans nacionals i l'1 de gener de 2005 entrarà en vigor el mercat d'emissions.

El PNAE determina l'assignació de drets d'emissió pel període 2005- 2007 dels sectors industrials regulats per la Directiva 2003/87/CE -generació elèctrica, siderúrgia, ciment, paper, calç, refi del petroli, ceràmica i vidre- i la fixació de les línies d'actuació pels sectors no regulats -transport, domèstic i comercial, gestió de residus...- amb l'objectiu d'estabilitzar les emissions de GEH. Els sectors regulats emeten un 40,5% de les emissions, sobretot la generació elèctrica, i els no regulats un 58,5% amb un gran importància del transport.

De les 1100 instal·lacions industrials regulades, s'ha fet una mitjana de les emissions llençades durant el trienni 2000-2002, se li ha aplicat la taxa de creixement produïda en aquest període fins 2006 i s'ha descomptat el que es pot evitar amb les millors tecnologies existents segons els experts de cada sector. Dels drets d'emetre 161,25 milions de tones de GEH, el 96,5% es reparteix entre les 1100 instal·lacions existents de forma gratuïta, i el 3,5% restant es deixa per a les noves empreses que es vagin formant. Aquests drets s'extingiran a finals de 2007, quan es farà una nova assignació més restrictiva. De mitjana, amb el PNAE, s'ha assolit el 97% de les peticions de drets d'emissions fets per les patronals dels sectors industrials regulats. Pels que els faltin, be deuran incorporar tecnologia neta i reduir les emissions, be deuran comprar-los al mercat internacional.

Les emissions del transport han crescut un 5% anual i

són el segon sector en emissions darrere de la generació elèctrica. El PNAE pretén reduir les emissions amb canvis modals -urbanisme i ús dels transports col·lectius-, una millora en l'eficiència energètica dels vehicles amb la introducció dels biocarburants d'origen natural i una millora en la gestió de les infraestructures. El sector residencial ha augmentat les emissions degut a la generalització del gas natural per a calefacció i aigua

calenta. Es pretén elaborar una normativa relativa a l'aïllament i eficiència energètica de les edificacions. Quant a la gestió de residus, s'ha assenyalat que el Pla Nacional de Residus fixa la seva estabilització per a 2006, fita que serà molt difícil assolir.

La patronal europea i la CEOE espanyola han demanat una revisió del Protocol de Kioto per l'elevat cost de la seva aplicació, perquè no pot entrar en vigor si no el ratifica Rússia, i perquè se'ls demana un esforç molt més alt que a altres sectors molt contaminants com el transport o domèstic. En concret el sector ceràmic i el siderúrgic es queixin perquè van fer la renovació tecnològica a finals del vuitanta, o que el de ciment no té massa possibilitats tecnològiques per a reduir les emissions. Dins del sector elèctric hi ha dues postures contraposades, la d'Iberdrola -amb salts d'aigua i centrals de cicle combinat de gas amb poques emissions- partidària d'un PNAE restrictiu i unes assignacions basades en produccions futures, i Endesa i Unión Fenosa -amb moltes centrals tèrmiques de carbó molt contaminants- que demanen un augment en les assignacions. En canvi, les organitzacions sindicals i ecologistes han acollit el PNAE amb una moderada satisfacció.

Fins 2008, s'espera reduir les emissions en un 0,4% -actualment són un 40,4% per sobre de les de 1990-, de 2008 a 2012 caldrà reduir-les un 16% fins un augment de 24% respecte l'any de referència. La fixació pels camps agrícoles i boscos representaran una reducció de 2% i amb la realització de projectes tecnològics a països del 3r món amb reducció d'emissions de GEH d'un 7% -Mecanisme de Flexibilitat, compten com a reduccions pròpies-, es pretén assolir l'objectiu del Protocol de Kioto que sols ens permet augmentar en un 15% les emissions de l'any 1990.

Veiem que el gran esforç de reducció (16%) s'haurà de fer durant el segon període i cal pensar que a 2008 hi haurà eleccions generals. S'haurà d'anar veient com es van implementant les mesures per afavorir la reducció d'emissions dels sectors no regulats. Volem creure'ns aquests comptes i que no seran només "bones intencions".

Pere Bausà

Embolics a ritme de salsa

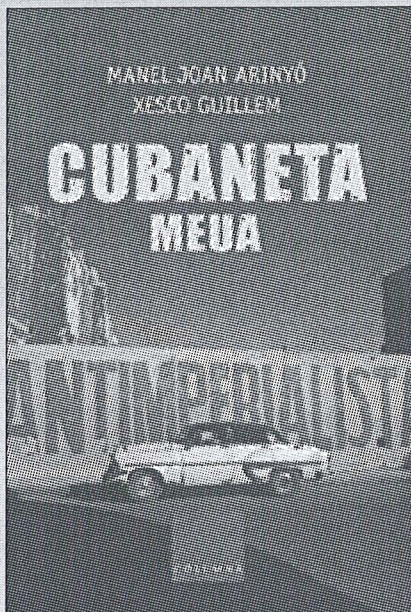
MANEL JOAN ARINYÓ// XESCO GUILLEM. *Cubaneta meua*. Ed. Columna. Barcelona. 2004.

La novel·la ens conta la història de Joan Oroval, un home de trenta cinc anys, una mica apocat, que viu a Carcaixent i es dedica a conrear un camp de taronges, acaba de perdre la seva mare, una dona de caràcter dominant i molt possessiva que li espantava totes les possibles núvies. Davant la seva situació de solitud i de manca de dona, els amics li aconsellen que faci un viatge a Cuba on li auguren que trobarà remei als seus mals, pel suposat caràcter desinhibit i ardent de les cubanes.

I en efecte, el que li passa a Cuba supera totes les seves expectatives, coneix el propi Fidel Castro, però sobretot una capitana de la seva policia, Gabriela Torquemada, una castriista convençuda de qui s'enamorarà, se n'anirà amb ell a Carcaixent i revolucionarà la vida del poble.

És amb l'arribada de Graciela al poble on la novel·la agafa tota la seva força, a partir d'aquest moment s'apoderarà d'ella l'humor més esbojarrat i les situacions més esperpèntiques, i en aquest sentit destaca una nit de festa a la discoteca del poble dintre de la més tradicional línia de la comèdia de embolics.

L'arribada de Graciela al poble suposa també el poder conèixer l'autèntic caràcter moral dels personatges, sobretot el dels dos amics de Joan que intenten seduir la dona del seu amic. Però per a altres personatges suposa la decisió de trencar amb els prejudicis que els impedièen actuar d'acord als seus sentiments i

poder assolir la felicitat. Graciela per la seva banda es manifestarà com la persona més íntegra de tota la història, es mantindrà fins al final fidel a la revolució cubana i al seu marit, malgrat les escomeses que sofreix per part dels amics d'aquest. Desencisada de tot cercarà una sortida individual i trobarà la felicitat en l'amor més romàntic i en la música.

La tria del llenguatge dels personatges cubans haurà suposat una dificultat per als autors, de quina manera reproduir les seves paraules? L'opció per la que s'han decantat ha estat el castellà, intentant reproduir de la manera més fidel possible el parlar dels habitants de l'illa caribenya, de manera que una bona part dels diàlegs estan escrits en aquesta llen-

gua, crec que la tria ha estat ben feta ja que això li dóna més credibilitat, i a més quan Graciela arriba a Carcaixent de seguida s'interessa per la llengua del poble i fa que tots es puguin expressar en la seua llengua. També cal destacar la reproducció d'expressions del parlar de la gent de la Ribera, i fins i tot la creació de paraules.

Contada amb un ritme àgil, fresc i trepidant, *Cubaneta meua* segur que engrescarà aquells lectors que no busquen en un llibre cap altra cosa més que una bona estona de lectura amena.

Josep Manuel San Abdón

Bruta harmonia

La brutícia a Benicarló és moda i el teu carrer mereix estar en sintonia amb l'entorn urbà. Una mica de voluntat i il·lusió bastaran per a aconseguir-ho. Ací trobareu petit consell per a que eviteu el malson de la dissonància estètica als vostres conciudadans.

Primer de tot ens faran falta unes bones restes de meló de moro. Molt interessants a l'estiu pel joc i colorit que ofereixen. No hem d'ubicar-les ni massa lluny del contenidor de les deixalles ni massa prop. Que no es noti que les hem deixat a propòsit. Faria barroer. L'aposta formal guanya punts si aconseguim atraure unes mosques del Maestrat. Les tonalitats fosques d'a-

questa espècie autòctona contrasten el roig brillant de la polpa de la síndria i llueixen que fa goig. També imprescindible és una bona raspa de peix al bell mig d'una vorera. El cap i la cua intactes. L'espina neta però no del tot. Aprofitant el menjar però sense apurar-lo en excés. Que els veïns de seguida parlen. La col·locarem a prop del meló però no al costat. Els gats espantarien les mosques.

El toc magistral de distinció l'assolirem abandonant un vell matalàs amb taques. Els rodolins d'orina són un clàssic i seria greu injustícia amagar-les al veïnat. Si no les té, improvisem-les. El resultat és sublim.

Un cop harmonitzat el carrer, el manteniment ens requerirà dues coses. Primera, la renovació periòdica de les runes. Segona, si veiem una paperera pel carrer avisarem urgentment a l'Il·lustríssim. Algú podria fer-la servir.

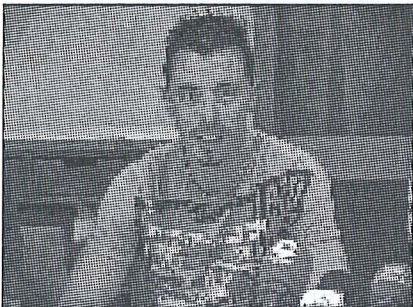
Tolito

Fitxatge de Fernando 'Nano' Modrego

text BENICARLÓ FS

Fernando "Nano" Modrego és ja nou jugador del BENICARLÓ fs per a les properes 3 temporades. El jugador va estar per poc temps al Miró Martorell després de sortir del DKV Zaragoza, on va militar les sis darreres temporades. En la passada campanya, Modrego va aconseguir 26 gols i va arribar a vestir la camiseta estatal. Javier Lozano el va fer debutar a l'amistós front Holanda a Barcelona.

"Nano" Modrego té 23 anys i juga d'ala-pivot i en la seua presentació va declarar "vindre a Benicarló a treballar amb humilitat i a donar-

Fotos Povet.com

ho tot per l'equip, com un més, davant aquesta meravellosa afecció".

El jugador manyo també es va referir a l'objectiu del Benicarló FS per a la temporada del debut a la Divisió d'Honor. "Està clar que som un equip nou i haurem d'aconseguir l'objectiu de la permanència quan abans i, després, tot el que puga vindre serà ben rebut", va afegir.

Ximo Bel va fer referència a la bona marxa de les negociacions amb el Luparense italià per a l'incorporació definitiva de l'italo-brasilera Lorenzo Fontana. A més, es va referir a l'interès del club per l'andalús del Azkar Lugo, "Crispi".

La pretemporada del Benicarló FS

14 d'agost: Caspe/DKV Zaragoza/BENICARLÓ fs

8 d'agost: Miró Martorell FS - BENICARLÓ fs

21 d'agost: BENICARLÓ fs - FC Barcelona

27 d'agost: Partit de Presentació BENICARLÓ fs - Playas de Castellón

29 d'agost: Pinseque/Teruel/DKV Zaragoza/BENICARLÓ fs

Lligueta amb homenatge inclós

5 empreses de Vinaròs i una de Benicarló van disputar dissabte la final del tercer torneig de futbol 7 que es juga des de fa tres anys a la comarca entre les empreses del sector del moble. En aquesta edició, la lligueta s'havia ampliat passant de tres a sis equips, tota una competició que havia triat com a escenari d'enfrontaments el camp de Sant Gregori i que es va convertir en testimoni de la victòria de Gismobel.

El moment més emotiu va arribar amb el lliurament dels trofeus, aleshores va ser quan, per sorpresa, els organitzadors de la trobada van fer un sentit homenatge a un company de feina i apassionat pel futbol que va morir el passat mes d'abril. Una placa commemorativa oferta a la seua dona i l'anunci d'un possible bateig del torneig amb el seu nom, Álvaro Oms, van ser els gestos més significatius i inesperats d'aquest reconeixement.

2004 AGOSTO

IX FESTIVAL INTERNACIONAL de MÚSICA ANTIGUA & BARROCA PEÑÍSCOLA. PATIO del CASTILLO del PAPA LUNA

Día 3 (24.00 horas). Espectáculo Piromusical. Pirotecnia Tomás, de Benicarló • **Día 4**
Cor de la Generalitat Valenciana / Capella de Ministrers. Director: Carles Magraner.
Música en tiempos del Papa Luna • **Día 7** Ensemble Kapsberger. Director: Rolf Lislevand.
El mediterráneo barroco • **Día 8** Orphénica Lyra. Director: José Miguel Moreno.
La música en la corte de Isabel la Católica • **Día 9** Orquesta Barroca de Freiburg.
Director concertino: Gottfried von der Goltz. *Conciertos de Bandemburgo. J.S Bach* • **Día 10**
Al Ayre Español / Lola Casariego (mezzosoprano). Director: Eduardo López-Banzo.
Cantatas y arias italianas de Haendel • **Día 11** Capriccio Stravagante. Director/clave:
Skip Sempé. *Música francesa de los S. XVII y XVIII* • **Día 12** Ensemble La Tempesta.
Director: Stefano Demicheli. *Mapa musical italiano del S.XVIII*

VENTA DE ENTRADAS
 ServiCaixa
 902 33 22 11
 servicalxa.com

Conciertos a las 22,30 Horas · Precio de las entradas: 10 euros (salvo día 9: 12 euros) Abonos 7 Conciertos: 60 Euros · Venta anticipada (a partir del 1 de julio): Oficina Municipal de Turismo de Peñíscola: Paseo Marítimo, s/n. · Tels.: 964 48 93 92 y 964 48 02 08 · Información: Instituto Valenciano de la música · Tels.: 963 18 44 53 y 963 18 44 54 · Fax: 963 18 44 61 · e-mail: ivm@cult.gva.es

IVM
 INSTITUT VALENCIÀ DE LA MÚSICA
 GENERALITAT VALÈNCIANA
 P.O. BOX 90000 · 46100 BURJASSOT (VA)

 AJUNTAMENT
 DE PENÍSCOLA

 **DIPUTACIÓ
 D
 CASTELLÓ**

BANCAIXA
 fundació Caixa Castelló

Presentacions a la Penya Valencianista

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Dissabte passat vaig anar de sopar de treball. La Penya Valencianista de Benicarló presentava el seu nou equip de futbol de segona regional i la seua dama, la simpàtica senyoreta Elisa Delcastillo. No vull enganyar ningú i reconec que la meua presència en aquest esdeveniment social es devia més a vincles familiars que a qüestions estrictament laborals.

A la taula de presidència, si no vaig equivocat, Enrique Albalate, Emilio Altabella, un senyor foraster representant de les penyes valencianistes acompanyat de la seua dona, un altre home que no sé qui era, l'esmentada Elisa Delcastillo i el representant de l'ajuntament, el reconegut madrilita José Joaquín Bautista (les coses són com són, Pepe Ximo).

El sopar, que juro que només vaig regar amb una aigua mineral que comercialitza la casa d'embotits El Pozo, va passar amb la pena i la glòria habituals d'aquestes ocasions. El personal està més pendent de xerrar que d'altres coses. Això sí, la llunyania dels xiquets, ben ubicats en una tauleta a una distància suficient com per no vore'ls en tota la nit, em va permetre poder passar una vetllada ben agradable escoltant les sempre sàvies paraules de Pasqual Cerdà i les no tan sàvies del pare de la dama.

Satisfet el tràmit gastronòmic, va arribar el moment dels parlaments. Pedro García Bautista, un altre valencianista de pro, va con-

duir l'acte amb la dignitat suficient com perquè no es notara del tot que els altaveus no anaven massa fins.

En primer lloc es va presentar la senyoreta Delcastillo Reus com a representant de la penya per al proper any. No faria honor a la coneguda subjectivitat d'aquesta pàgina si diguera com anava de guapa la nova dama i com li estic d'agraït per haver parat compte dels meus fills durant una bona estona.

Va arribar, després d'aquests actes de societat, la posada de llarg en públic del nou i flamant equip de futbol. Juan Pascual Sorlí va pujar a l'encerat per fer sabedora la concurrència del seu nou projecte esportiu. Em va impressionar el domini dels recursos oratoris del president, alçant la veu en els moments de màxima tensió i recuperant un to sempre viu per a la resta del discurs. És advocat, clar. La intenció es comprèn que era presentar tots els jugadors i cos tècnic, però no va poder ser perquè una important part de la plantilla, la més important pel que vaig poder deduir, estava a Barcelona disputant un torneig d'una modalitat que es diu futbol-7 o així. Era de vore, però sobretot d'escoltar, com l'improvisat espíquer s'emocionava en narrar les gestes dels seus futbolistes a la ciutat comtal; quin èmfasi, quin entusiasme. Poc a poc van anar arribant-se a l'escenari els efectius que encara quedaven per ací -un bon grapat-, l'entrenador -Ramon Gasulla- i el massatgista -Juan Calduch. Per cert, el bo de Juan es va endur una de les ovacions de la nit. Un dels futbo-

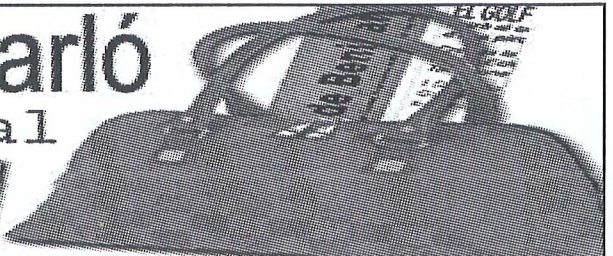
listes, a instàncies del presentador-president, va mostrar al públic la indumentària que lluirà l'equip. Em va cridar l'atenció que Juan Pascual comentara que, com no podia ser d'una altra manera, lluirien una samarreta del color taronja. No ho vaig vore tan lògic, francament, suposo que haguera estat més raonable que es vestiren com el València, no ?, a més, per la mateixa regla de tres, el Benicarló hauria d'anar de verd per fer honor al seu producte amb denominació d'origen i el Vinaròs s'hauria d'enfundar una elàstica amb els colors de la bandera republicana que diuen que són els que adornen la panxa dels seus "coneguts" llagostins. Però, en fi, a tots els va paréixer bé, i a mi, també. Què havia de dir jo que l'únic que em preocupa de veritat és el CD Benicarló ? Sí, més que el Barça, molt més que el Barça.

Per cert, del Benicarló no sé moltes més coses de les que vaig dir la setmana passada. Només que ja tinc el carnet (cent vuit euros, m'han dit) i que ja he sentit parlar d'alguns amistosos de pretemporada contra, per exemple, l'Alcanar, l'Amposta, l'Ulldecona, el Vinaròs o el mateix San Jorge. Ah, sí, i que em vaig trobar Javi López i em va comentar que se n'anava a jugar a un equip de la tercera divisió murciana, però no sé si em va dir al Caravaca o al Calasparra. No ho sé.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!!

laveu@benicarlo

Torna la festa al Carrer del Carme

text NATALIA SANZ

Els veïns del carrer del Carme de Benicarló van viure el dissabte una intensa jornada de celebracions en honor a la santa que dóna nom a un dels vials més antics de la població. La recuperació d'una festa que es va perdre després de la Guerra Civil amb el desmanegament de la capella on es rendia culte a la Mare de Déu del Carme ha sigut possible gràcies a l'interès d'un entusiasta grup de veïns, que va decidir, ara fa divuit anys, unir els seus esforços i tornar a posar en marxa les celebracions.

Els actes s'iniciaven amb una missa i a continuació, començaven les danses en el carrer. El Grup de Danses Renaixença era l'encarregat d'obrir la part més tradicional dels actes de celebració, però prompte es van unir diverses dones, que són o han sigut veïnes del carrer i que han ballat les danses durant molts anys. El carrer del Carme conserva una de les danses més antigues de Benicarló i les veïnes no van dubtar a sortir a ballar diverses de les peces. Una d'elles és el Minuet del Carrer

del Carme, que les veïnes van ballar acompanyades de la música que va interpretar la Gorgera de Dolçainers. "A la gent no li hauria de donar vergonya ballar en el carrer" assegurava Juanita Ruiz, que en la seua joventut va formar part del grup de danses de Benicarló i que va recordar la importància que va tindre en el seu moment, quan, acompanyades per la rondalla, recorrien tota la comarca. El llançament de caramels per als més menuts va

tancar els actes festius vespertins. Plats d'allò més variat van aconseguir compondre un menú molt variat, en el que no va faltar el toc equatorià que van aportar uns veïns d'esta nacionalitat que es van unir a la celebració. "És el segon any que ho fem perquè ens volem integrar amb la resta de veïns", van comentar. A continuació, es va celebrar una animada revetlla.

Carta

AMPA E.I. Magdala

Sra. Directora,

Degut a tot el que s'ha publicat a la premsa i a d'altres mitjans de comunicació, en perjudici de l'Escola Infantil Magdala aquests darrers dies, l'Associació de Pares d'aquesta escola, considera oportú anunciar públicament la seua indignació amb aquells mitjans que converteixen una errònia versió personal en notícia, sense confirmar la seua veracitat.

Donat que des de fa més de 30 anys la funció d'aquesta APA ha sigut la de formar una gran família entre pares, educadors i direcció, ens sentim directament perjudicats.

No considerem necessari crear pol·lèmica, ni donar

explicació pública alguna. Tots els pares vam ser degudament informats, des del primer moment, per la direcció de l'Escola, tant d'allò ocorregut, com de les mesures i actuacions preses, amb les que estem d'acord.

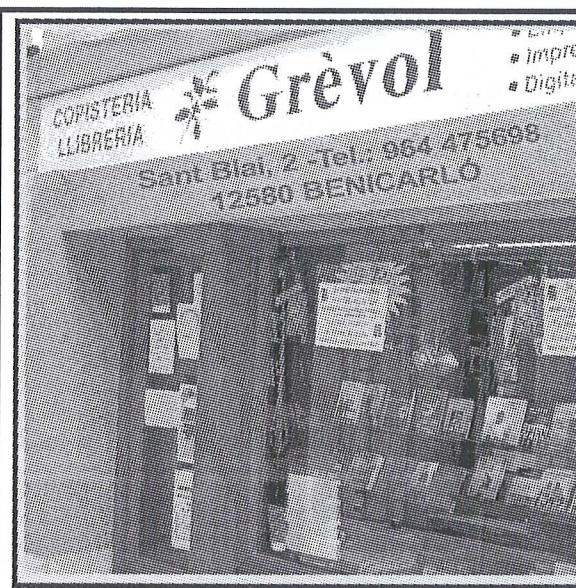
Així doncs, volem fer constar la nostra confiança i estima per tots els membres de l'Escola, i fer públic que els pares ens sentim molt orgullosos, satisfets i summament tranquils amb el funcionament i bon fer de Magdala.

Sabem que els nostres fills estan en bones mans i així volem reiterar-ho.

GRÀCIES MAGDALA

Per Xavi Burriel

Sanitat lenta

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores